

[Rager.]

tid fik ført igennem, slået ud. Det pointerede det ærede medlem forleden dag, og det er jeg enig med ham i. Man er ikke kommet længere, og jeg må sige, at der lægger jeg skylden på Københavns kommune, specielt på Københavns magistrat, der efter min mening er den part, der skulle have procederet bedre. Jeg er forsåvidt ked af det, fordi jeg gerne ser, at der mellem kommunerne er et forstående og godt samarbejde, og jeg tror i og for sig, at de velhavende kommuner meget vel ser, at visse sociale og andre forpligtelser, der hviler på København, også bør ydes med en rimelig bistand fra de pågældende kommuner.

Når vi så står overfor spørgsmålet: stemme for loven eller ikke stemme for den?, vil jeg gerne anbefale at stemme for den, med samme motivering som jeg gjorde ifølge folketingstidenden for 1950—51, sp. 1822 f., hvor jeg udtrykkeligt udtalte, at jeg ville stemme for loven, men under henvisning til, at det var Københavns magistrat, der bar det fulde ansvar for, at Københavns kommune accepterede loven i den foreslåede affattelse.

Der sker jo næppe mere med denne lov. Nu vedtager vi den nok i dag — og der er jo ikke nogen andre steder at sende den hen!

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 131 stemmer; 2 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om forlængelse af lov om danske skibes forsikring mod krigsfare.

(Første behandling findes i tidenden sp. 651).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om forlængelse af lov om forsikring af varer og fragt mod krigsfare til søs.

(Første behandling findes i tidenden sp. 651).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Tholstrup: Ved første behandling af denne sag henstillede jeg til den højtærede handelsminister at trække lovforslaget tilbage. Jeg vil nøjes med her ved anden behandling at henstille til ministeren blot at give en redegørelse for, hvad resultatet blev af den samtale med forsikringsinstituttet, som ministeren talte om ved første behandling. Jo mere man ser på det, des mere urimeligt forekommer det at fortsætte med at opkræve præmie her. Spørgsmålet er, om ikke man kan standse eller i hvert fald lempe denne opkrævning endnu mere, end sket er indtil nu. Det forholder sig jo sådan, at fonden for skibe i dag ligger på en snes millioner kroner og fonden for varer på formodentlig 24 mill. kr., medens risikoen for varer højst er $\frac{1}{5}$, måske nærmere $\frac{1}{10}$, af den risiko, det drejer sig om i den lov, der lige blev behandlet. Der vil altså være grund til at få dette forhold rettet, og det kan gøres ved at standse eller lempe opkrævningen.

Ministeren for handel, industri og søfart (Lis Groes): Ved første behandling gik det ærede medlem hr. Tholstrup så vidt, at han ønskede lovforslaget trukket tilbage, i dag taler han om at få nedsat disse præmier. Herom vil jeg gerne sige, at i krigsforsikringsinstituttets bestyrelse sidder bl. a. repræsentanter for erhvervene, og det er dem, der tager stilling til spørgsmålet om